

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE ČLANKA 8.
RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I IZMJENA I
DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA
VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, rujan 2013.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE ČLANKA 8. RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I IZMJENA I DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/10 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Međunarodni kazneni sud sa sjedištem u Den Haagu, Nizozemska, utemeljen je odredbama Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda (u daljnjem tekstu: „Rimski statut“), koji je usvojen na Diplomatskoj konferenciji UN-a o osnivanju Međunarodnoga kaznenog suda, 17. srpnja 1998. godine. Republika Hrvatska, koja je aktivno sudjelovala u radu Diplomatske konferencije, potpisala je Rimski statut već 12. listopada 1998. godine.

Zakon o potvrđivanju Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, Hrvatski sabor donio je 28. ožujka 2001. godine (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 5/2001.), čime se Republika Hrvatska svrstala u krug izvornih stranaka Rimskog statuta za koje je on stupio na snagu 01. srpnja 2002. godine.

Republika Hrvatska stranka je Sporazuma o povlasticama i imunitetima Međunarodnoga kaznenog suda (Narodne novine – Međunarodni ugovori, br. 10/04), u skladu s kojim države stranke navedenog Sporazuma Međunarodnomu kaznenom sudu priznaju međunarodnu pravu osobnost i pravnu osobnost koja mu je nužna za obavljanje njegovih dužnosti i ispunjenje njegove svrhe te prihvaćaju da isti na državnom području svake države stranke uživa sve povlastice i imunitete potrebne za ostvarivanje njegovih ciljeva utvrđenih Rimskim statutom.

Ranom ratifikacijom Rimskog statuta Republika Hrvatska je izrazila podršku ideji i aktivnostima Ujedinjenih naroda usmjerenih k uspostavi Međunarodnoga kaznenog suda te je iskazala snažnu političku i formalnopravnu podršku što skorijem osnivanju i početku rada Međunarodnoga kaznenog suda. Republika Hrvatska nije imala nikakve ustavne zapreke za ratifikaciju Rimskog statuta.

Međunarodni kazneni sud (u daljnjem tekstu: „Sud“) utemeljen je kao stalna ustanova, ovlaštena sukladno članku 5. Rimskog statuta, izvršavati svoju sudbenost nad osobama za najteža kaznena djela značajna za cijelu međunarodnu zajednicu – zločin genocida, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i zločin agresije.

Međutim, člankom 5. stavkom 2. Rimskog statuta utvrđeno je također da je Sud nadležan za zločin agresije nakon što propisi, doneseni u skladu s člancima 121. i 123., ustanove obilježja zločina agresije te odrede pretpostavke za stvarnu nadležnost Suda kada se radi o zločinima agresije. Člankom 123. Rimskog statuta propisano je da će sedam godina nakon stupanja Statuta na snagu, glavni tajnik Ujedinjenih naroda sazvati Konferenciju za izmjene i dopune,

kako bi se razmotrile moguće izmjene i dopune Statuta. Nadalje, utvrđeno je da takvo razmatranje može uključiti popis kaznenih djela sadržanih u članku 5. Rimskog statuta.

Prva Konferencija za izmjene i dopune Rimskog statuta, kojoj je prisustvovala predstavnicima Ministarstva pravosuđa, održana je u glavnom gradu Republike Ugande, Kampali, od 31. svibnja do 11. lipnja 2010. godine.

Izmjene i dopune Rimskog statuta, koje su na navedenoj Konferenciji usvojene imaju za cilj osigurati najširu zaštitu pojedinaca od najtežih kaznenih djela. To je bila prva prilika da se intervenira u Rimski statut, te da se globalno usmjeri pažnja na Međunarodni kazneni sud i promovira postizanje univerzalnosti Statuta, dok će se u budućnosti Konferencije za izmjene i dopune Rimskog statuta održavati po potrebi.

Izmjene i dopune usvojene su sljedećim dvjema rezolucijama.

Dana 10. lipnja 2010. godine, stranke su Rezolucijom br. 5 (RC/Res. 5), u skladu s člankom 121. stavkom 3. Rimskog statuta, usvojile izmjenu i dopunu članka 8. Rimskog statuta, kojom se uporaba određene vrste oružja (zabrana uporabe otrova ili otrovnog oružja, uporabe otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova, kao i uporabe metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili zatupljuju) koja se prema dosadašnjem članku 8. stavku 2. (b) (xvii), (xviii), (xix) Rimskog statuta smatrala povredom prava i običaja primjenjivih u međunarodnom oružanom sukobu, sada, dodavanjem u članak 8. stavak 2.(e) točaka (xiii), (xiv) i (xv), jednako tako smatra i povredom prava i običaja koji se primjenjuju u oružanim sukobima čiji značaj nije međunarodni.

Dana 11. lipnja 2010. godine, stranke su Rezolucijom br. 6. (RC/Res. 6), u skladu s člankom 121. stavkom 3. Rimskog statuta, usvojile izmjene i dopune Rimskog statuta vezane uz zločin agresije. Prihvaćena je definicija zločina agresije koja se temelji na Rezoluciji Opće skupštine Ujedinjenih naroda broj 3314 iz 1974. godine, te su određeni uvjeti pod kojima je Međunarodni kazneni sud nadležan glede zločina agresije. Između ostaloga utvrđena je i odgoda postupanja Suda glede zločina agresije do donošenja odluke o početku postupanja, a koja odluka će se donijeti nakon 01. siječnja 2017. godine od strane 2/3 država članica Statuta. Vijeće sigurnosti može određenu situaciju vezanu uz zločin agresije uputiti Sudu, sukladno Glavi VII. Povelje Ujedinjenih naroda, neovisno o tome radi li se o državi stranki Rimskog statuta ili državi koja nije stranka Rimskog statuta. Ako Tužitelj zaključi da postoji razborita osnova za nastavak istrage vezane uz zločin agresije, prvo utvrđuje je li Vijeće sigurnosti donijelo odluku o činu agresije koji je počinila dotična država. Prihvaćeno je da Tužitelj i u nedostatku takve odluke Vijeća sigurnosti može započeti istragu na vlastiti zahtjev (*proprio motu*) ili prema uputi države stranke, no u tom slučaju mora dobiti odobrenje Predraspravnog vijeća za postupanje. U ovakvim okolnostima, dakle, gdje nema odluke Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, Sud nema nadležnost za postupanje glede zločina agresije ukoliko je djelo počinjeno na teritoriju države koja nije stranka Rimskog statuta odnosno od strane državljanina države koja nije stranka Rimskog statuta ili u slučaju ako je država stranka prethodno izjavila da ne prihvaća nadležnost za zločin agresije na temelju izjave podnesene Tajništvu UN-a, u skladu s člankom 15. bis stavkom 4. Izmjena i dopuna Rimskog statuta. Navedenim se izbjegavaju negativne posljedice u vanjskopolitičkim odnosima s državama koje nisu stranke Rimskog statuta.

U skladu s člankom 121. stavkom 5. Rimskog statuta, sve izmjene članaka 5., 6., 7. i 8. Rimskog statuta stupaju na snagu za one države stranke koje su ih prihvatile godinu dana

nakon polaganja njihove isprave o ratifikaciji ili prihvatu. Za državu stranku koja nije prihvatila izmjenu, Sud neće biti nadležan u pogledu kaznenih djela na koja se izmjena odnosi i koja su počinili njezini državljani ili koja su počinjena na njezinom teritoriju.

U skladu s člankom 123. stavkom 3. Rimskog statuta, odredbe članka 121. stavaka 3. do 7. primjenjuju se na prihvati i stupanje na snagu svake izmjene i dopune Rimskog statuta razmatrane na Konferenciji za izmjene i dopune.

Usvajanje definicije zločina agresije predstavlja povijesni iskorak, s obzirom da se međunarodna zajednica već desetljećima nije uspijevala dogovoriti o radnoj definiciji tog „glavnog zločina“.

Kao aktivni sudionik na Konferenciji za izmjene i dopune, predstavnica Ministarstva pravosuđa je u ime Republike Hrvatske podržala oba prijedloga izmjena i dopuna Rimskog statuta.

Stav je Republike Hrvatske da samo univerzalna primjena Rimskog statuta može spriječiti da počinitelji najtežih kaznenih djela zaštićenih međunarodnim pravom ostanu nekažnjeni, te se stoga Republika Hrvatska zalaže da sve države članice Rimskog statuta osiguraju njegovu punu implementaciju u svoja nacionalna zakonodavstva te stvore odgovarajuće mehanizme kojima će se osigurati suradnja država članica i Suda.

Europska unija nije stranka Rimskog statuta, ali su njegove članice sve države članice Europske unije. Odnos između Europske unije i Međunarodnog kaznenog suda uređen je Ugovorom između Međunarodnog kaznenog suda i Europske unije o suradnji i pomoći (Službeni list Europske unije L 115/50), sklopljen u Luksemburgu, 10. travnja 2006. godine, stupio na snagu 1. svibnja 2006. godine.

Do dana 21. 8. 2013. godine, države članice Europske unije koje su položile svoje isprave o ratifikaciji odnosno prihvatu Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije su: Estonija, Njemačka i Luksemburg.

Republika Hrvatska je već pristupila implementaciji Rimskog statuta u nacionalno zakonodavstvo. Tako je dana 06. listopada 2003. godine usvojila Zakon o zaštiti svjedoka (Narodne novine 163/03, 18/11), s izmjenama i dopunama, a također se pristupilo i izmjenama i dopunama kaznenog zakonodavstva kako bi se osigurao potrební pravni okvir za učinkovitu primjenu Rimskog statuta. Zakon o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu kaznenih djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (Narodne novine, br. 175/03) donesen je 2003. godine te izmjene i dopune tog Zakona 2004. i 2011. godine (Narodne novine, br. 29/04, 55/11 i 125/11), kojima se između ostalog određuje nadležnost za postupak suradnje Republike Hrvatske sa Međunarodnim kaznenim sudom i izvršenje odluka Suda, kao i nadležnost hrvatskih sudova i drugih tijela za kazneni progon i vođenje kaznenog postupka za suđenje počiniteljima ratnih zločina. Također se uspostavila nadležnost županijskih sudova u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu za vođenje kaznenih postupaka za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava. Nadalje, navodimo Kazneni zakon (Narodne novine br. 110/97) i njegove izmjene i dopune (Narodne novine br. 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08, 57/11), posebice one usvojene 2004. godine kojima se uvodi institut zapovjedne odgovornosti kroz članak 167a. Novim Kaznenim zakonom (Narodne novine br. 125/11, 144/12) člankom

89. uvedena je nova definicija zločina agresije po uzoru na definiciju donesenu na Revizijskoj konferenciji u Kampali. Donošenjem novog Kaznenog zakona između ostalog je izmijenjena definicija ratnog zločina te je člankom 91. stavkom 2. točkama 17., 18. i 19. već uvedena zabrana uporabe otrova ili otrovnog oružja, uporabe otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova te svih sličnih tekućina, tvari ili naprava kao i uporaba metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili raspršuju.

Slijedom navedenog, potvrđivanje izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda nužno je kako bi Republika Hrvatska pomogla pri napretku prema zajedničkom cilju stvaranja temeljnih pravila međunarodnog poretka za pravedniji, siguran i demokratski svijet.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Izmjena i dopuna članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije, kako bi iste, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Kako je stvarna nadležnost Suda ograničena na najteža kaznena djela (genocid, zločin protiv čovječnosti, ratni zločin i zločin agresije), te je na Konferenciji za izmjene i dopune u Kampali donesena definicija zločina agresije sa svim obilježjima, u Rimski statut uvodi se novi članak 8. *bis* kojim je definiran zločin agresije.

Budući da su novim člankom 8. *bis* ustanovljena obilježja zločina agresije te su određene pretpostavke stvarne nadležnosti Suda, u izmjenama i dopunama predviđeno je brisanje članka 5. stavka 2. Rimskog statuta.

Člankom 15. *bis* proširuje se nadležnost Suda za postupanje glede zločina agresije kod upućivanja slučajeva od strane države ili temeljem *proprio motu* postupanja Tužitelja.

Umetanjem članka 15. *ter* određuje se nadležnost Suda za postupanje glede zločina agresije kod upućivanja slučajeva od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda.

Umetanje stavka 3. *bis*, u članak 25. Rimskog statuta u svezi individualne odgovornosti, ograničava individualnu odgovornost za zločin agresije samo na osobe koje su na položaju na kojem djelotvorno vrše kontrolu ili naređuju političku ili vojnu akciju države.

Druge manje prilagodbe Rimskog statuta (čl. 9. i čl. 20. Statuta), unose se s obzirom na nove izmjene i dopune odnosno novi članak 8. *bis*.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na to da Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda koje se ovim Zakonom potvrđuju imaju za cilj osigurati najširu zaštitu pojedinaca od najtežih kaznenih djela, te da Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije koji su počinjeni godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Republika Hrvatska na međunarodnoj razini, polaganjem svoje isprave o ratifikaciji, iskaže svoj pristanak biti vezana njihovim odredbama, potvrđujući tako svoje zalaganje za integritet Suda i puno poštivanje temeljnih načela Rimskog statuta.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE ČLANKA 8. RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I IZMJENA I DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE

Članak 1.

Potvrđuju se Izmjena i dopuna članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, kako je sadržana u Rezoluciji br. 5. od 10. lipnja 2010. godine i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije, kako su sadržane u Rezoluciji br. 6. od 11. lipnja 2010. godine, usvojene na Konferenciji za izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, održanoj u Kampali, Republika Uganda, u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Izmjena i dopuna iz članka 1. ovog Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Izmjena i dopuna članka 8.

Članku 8. stavku 2. (e) dodaje se sljedeće:

"(xiii) uporaba otrova ili otrovnog oružja;

(xiv) uporaba otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova i svih sličnih tekućina, tvari ili naprava;

(xv) uporaba metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili zatupljuju, poput onih s tvrdom košuljicom koja ne prekriva u cijelosti jezgru ili je zarezana.“

Amandment to article 8

Add to article 8, paragraph 2 (e), the following:

„(xiii) Employing poison or poisoned weapons;

(xiv) Employing asphyxiating, poisonous or other gases, and all analogous liquids, materials or devices;

(xv) Employing bullets which expand or flatten easily in the human body, such as bullets with a hard envelope which does not entirely cover the core or is pierced with incisions.“

Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije

1. *Briše se članak 5. stavak 2. Statuta.*
2. *Iza članka 8. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 8. bis

Zločin agresije

1. Za svrhe ovoga Statuta „zločin agresije“ znači planiranje, pripremu, pokretanje ili izvršenje čina agresije koji po svojem karakteru, težini i razmjeru predstavlja očigledno kršenje Povelje Ujedinjenih naroda, koje vrši osoba koja ima stvarnu moć nadzirati ili upravljati političkim ili vojnim djelovanjem države.

2. Za svrhe stavka 1. „čin agresije“ znači uporabu oružane snage jedne države protiv suvereniteta, teritorijalne cjelovitosti ili političke neovisnosti druge države, ili na bilo koji drugi način protivno Povelji Ujedinjenih naroda. Svaki od sljedećih čina, neovisno o objavi rata smatrat će se, u skladu s Rezolucijom 3314 (XXIX) Opće skupštine Ujedinjenih naroda od 14. prosinca 1974., činom agresije:

- a) invazija ili napad oružanim snagama jedne države na teritorij druge države, ili bilo kakva vojna okupacija, makar i privremena, koja proizlazi iz takve invazije ili napada, ili bilo kakvo pripojenje cijelog ili dijela teritorija druge države uporabom sile;
- b) bombardiranje od strane oružanih snaga jedne države teritorija druge države ili uporaba bilo kakvog oružja jedne države na teritoriju druge države;
- c) blokada luka ili obala jedne države od oružanih snaga druge države;
- d) napad oružanih snaga jedne države na kopnene, pomorske ili zračne snage, ili pomorsku i zračnu flotu druge države;
- e) uporaba oružanih snaga jedne države koje se nalaze na teritoriju druge države uz pristanak države primateljice, protivno uvjetima utvrđenima sporazumom ili

bilo kakvo produljenje njihove prisutnosti na tom teritoriju nakon prestanka sporazuma;

- f) postupak jedne države kojim dopušta da njen teritorij, koji je stavila na raspolaganje drugoj državi, ta druga država uporabi za izvršenje čina agresije protiv neke treće države;
- g) upućivanje od strane ili u ime jedne države naoružanih bandi, skupina, paravojnih snaga ili plaćenika koji izvode oružane akcije protiv druge države koje po svojoj težini odgovaraju prethodno navedenim činima, ili njezino značajno sudjelovanje u takvim akcijama.

3. *Iza članka 15. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 15. bis

Nadležnost za zločin agresije

(Na zahtjev države, *proprio motu*)

1. Sud može biti nadležan za zločin agresije u skladu s člankom 13. stavcima (a) i (c), sukladno odredbama ovog članka.
2. Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije počinjenih godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune.
3. Sud je nadležan za zločin agresije u skladu s ovim člankom, na temelju odluke koju se nakon 01. siječnja 2017. donosi istom većinom država stranaka koja je potrebna za usvajanje izmjena i dopuna Statuta.
4. U skladu s člankom 12., Sud može biti nadležan za zločin agresije, koji je posljedica čina agresije koji je počinila država stranka, osim ako ta država stranka nije prethodno izjavila da ne prihvaća takvu nadležnost na temelju izjave podnesene Tajništvu. Takvu je izjavu moguće povući u bilo koje vrijeme i nju država stranka razmatra u roku od tri godine.
5. U pogledu države koja nije stranka ovog Statuta, Sud nije nadležan za zločin agresije kada ga počine njezini državljani ili kada je počinjen na njezinom teritoriju.
6. Ako Tužitelj zaključi da postoji razborita osnova za nastavak istrage vezane uz zločin agresije, on ili ona prvo utvrđuju je li Vijeće sigurnosti donijelo odluku o zločinu agresije koji je počinila dotična država. Tužitelj izvještava glavnog tajnika Ujedinjenih naroda o situaciji na Sudu, uključujući bilo kakve relevantne informacije i dokumente.
7. Ako je Vijeće sigurnosti donijelo takvu odluku, Tužitelj može nastaviti s istragom vezanom uz zločin agresije.
8. Ako se takva odluka ne donese u roku od šest mjeseci od datuma obavijesti, Tužitelj može nastaviti s istragom vezanom uz zločin agresije, pod uvjetom da je Predraspravno vijeće odobrilo početak istrage vezane uz zločin agresije u skladu s postupkom iz članka 15. te da Vijeće sigurnosti, u skladu s člankom 16., nije odlučilo drugačije.

9. Odluka o činu agresije koju donese tijelo izvan Suda ne utječe na vlastite zaključke Suda temeljem ovoga Statuta.
10. Ovaj članak ne utječe na odredbe vezane uz nadležnost u pogledu ostalih zločina iz članka 5.

4. *Iza članka 15. bis Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 15. ter
Nadležnost za zločin agresije
(Na zahtjev Vijeća sigurnosti)

1. Sud može biti nadležan za zločin agresije u skladu s člankom 13. stavkom (b), sukladno odredbama ovog članka.
2. Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije koji su počinjeni godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune.
3. Sud je nadležan za zločin agresije u skladu s ovim člankom, na temelju odluke koju se nakon 01. siječnja 2017. donosi istom većinom država stranaka koja je potrebna za usvajanje izmjena i dopuna Statuta.
4. Odluka o činu agresije koju donese tijelo izvan Suda ne utječe na vlastite zaključke Suda na temelju ovog Statuta.
5. Ovaj članak ne utječe na odredbe vezane uz nadležnost u pogledu ostalih zločina iz članka 5.

5. *Iza članka 25. stavka 3. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

3 bis. Vezano uz zločin agresije, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na osobe koje imaju stvarnu moć nadzirati ili upravljati političkim ili vojnim djelovanjem države.

6. *Prva rečenica u članku 9. stavku 1. Statuta mijenja se sljedećom rečenicom:*

1. Obilježja kaznenih djela pomažu Sudu pri tumačenju i primjeni članaka 6., 7., 8. i 8. bis.

7. *Zaglavlje članka 20. stavka 3. Statuta mijenja se sljedećim stavkom; preostali dio stavka ostaje nepromijenjen:*

3. Nitko kome je neki drugi sud sudio za djelo također opisano u člancima 6., 7., 8. ili 8. bis ne smije biti za nj ponovno suđen pred Sudom, osim ako je postupak pred drugim sudom vođen:

**Amendments to the Rome Statute of the International Criminal
Court on the Crime of Aggression**

1. *Article 5, paragraph 2, of the Statute is deleted.*
2. *The following text is inserted after article 8 of the Statute:*

Article 8 bis
Crime of aggression

1. For the purpose of this Statute, “crime of aggression” means the planning, preparation, initiation or execution, by a person in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State, of an act of aggression which, by its character, gravity and scale, constitutes a manifest violation of the Charter of the United Nations.

2. For the purpose of paragraph 1, “act of aggression” means the use of armed force by a State against the sovereignty, territorial integrity or political independence of another State, or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations. Any of the following acts, regardless of a declaration of war, shall, in accordance with United Nations General Assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 December 1974, qualify as an act of aggression:

- a) The invasion or attack by the armed forces of a State of the territory of another State, or any military occupation, however temporary, resulting from such invasion or attack, or any annexation by the use of force of the territory of another State or part thereof;
- b) Bombardment by the armed forces of a State against the territory of another State or the use of any weapons by a State against the territory of another State;
- c) The blockade of the ports or coasts of a State by the armed forces of another State;
- d) An attack by the armed forces of a State on the land, sea or air forces, or marine and air fleets of another State;
- e) The use of armed forces of one State which are within the territory of another State with the agreement of the receiving State, in contravention of the conditions provided for in the agreement or any extension of their presence in such territory beyond the termination of the agreement;
- f) The action of a State in allowing its territory, which it has placed at the disposal of another State, to be used by that other State for perpetrating an act of aggression against a third State;
- g) The sending by or on behalf of a State of armed bands, groups, irregulars or mercenaries, which carry out acts of armed force against another State of such gravity as to amount to the acts listed above, or its substantial involvement therein.

3. *The following text is inserted after article 15 of the Statute:*

Article 15 bis

Exercise of jurisdiction over the crime of aggression

(State referral, *proprio motu*)

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraphs (a) and (c), subject to the provisions of this article.

2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.

3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.

4. The Court may, in accordance with article 12, exercise jurisdiction over a crime of aggression, arising from an act of aggression committed by a State Party, unless that State Party has previously declared that it does not accept such jurisdiction by lodging a declaration with the Registrar. The withdrawal of such a declaration may be effected at any time and shall be considered by the State Party within three years.

5. In respect of a State that is not a party to this Statute, the Court shall not exercise its jurisdiction over the crime of aggression when committed by that State's nationals or on its territory.

6. Where the Prosecutor concludes that there is a reasonable basis to proceed with an investigation in respect of a crime of aggression, he or she shall first ascertain whether the Security Council has made a determination of an act of aggression committed by the State concerned. The Prosecutor shall notify the Secretary-General of the United Nations of the situation before the Court, including any relevant information and documents.

7. Where the Security Council has made such a determination, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression.

8. Where no such determination is made within six months after the date of notification, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression, provided that the Pre-Trial Division has authorized the commencement of the investigation in respect of a crime of aggression in accordance with the procedure contained in article 15, and the Security Council has not decided otherwise in accordance with article 16.

9. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.

10. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

4. *The following text is inserted after article 15 bis of the Statute:*

Article 15 *ter*

Exercise of jurisdiction over the crime of aggression (Security Council referral)

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraph (b), subject to the provisions of this article.
 2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.
 3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.
 4. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.
 5. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.
5. *The following text is inserted after article 25, paragraph 3, of the Statute:*
- 3 *bis*. In respect of the crime of aggression, the provisions of this article shall apply only to persons in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State.
6. *The first sentence of article 9, paragraph 1, of the Statute is replaced by the following sentence:*
1. Elements of Crimes shall assist the Court in the interpretation and application of articles 6, 7, 8 and 8 *bis*.
7. *The chapeau of article 20, paragraph 3, of the Statute is replaced by the following paragraph; the rest of the paragraph remains unchanged:*
3. No person who has been tried by another court for conduct also proscribed under article 6, 7, 8 or 8 *bis* shall be tried by the Court with respect to the same conduct unless the proceedings in the other court:

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona Izmjene i dopune iz članka 1. ovog Zakona nisu na snazi za Republiku Hrvatsku, te će se podaci o njihovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

KLASA:

Zagreb,

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Josip Leko, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Izmjenu i dopunu članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, kako je sadržana u Rezoluciji br. 5. od 10. lipnja 2010. godine i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije, kako su sadržane u Rezoluciji br. 6. od 11. lipnja 2010. godine, sukladno odredbama članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Izmjenama i dopunama, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. sadrži tekst Izmjena i dopuna u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Izmjene i dopune nisu na snazi za Republiku Hrvatsku, te da će se podaci o njihovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.

(XVIII.10)

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

POSTAL ADDRESS—ADRESSE POSTALE UNITED NATIONS, N.Y. 10017
CABLE ADDRESS—ADRESSE TELEGRAPHIQUE UNATIONS NEWYORK

Reference: C.N.533.2010.TREATIES-6 (Depositary Notification)

ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT
ROME, 17 JULY 1998

AMENDMENT TO THE ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT
KAMPALA, 10 JUNE 2010

ADOPTION OF AMENDMENT TO ARTICLE 8

The Secretary-General of the United Nations, acting in his capacity as depositary, communicates the following:

On 10 June 2010, at the Review Conference of the Rome Statute, held in Kampala, Uganda, from 31 May to 11 June 2010, the Parties adopted, in accordance with article 121, paragraph 3, of the Rome Statute of the International Criminal Court, an amendment to article 8 of the Statute by Resolution RC/Res.5.

In accordance with its article 121, paragraph 5, “[a]ny amendment to articles 5, 6, 7 and 8 of this Statute shall enter into force for those States Parties which have accepted the amendment one year after the deposit of their instruments of ratification or acceptance”.

... A copy of the text of the Amendment to article 8 in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages is transmitted herewith.

29 November 2010

Attention: Treaty Services of Ministries of Foreign Affairs and of international organizations concerned. Depositary notifications are issued in electronic format only. Depositary notifications are made available to the Permanent Missions to the United Nations in the United Nations Treaty Collection on the Internet at <http://treaties.un.org>, under "Depositary Notifications (CNs)". In addition, the Permanent Missions, as well as other interested individuals, can subscribe to receive depositary notifications by e-mail through the Treaty Section's "Automated CN Subscription Service", which is also available at <http://treaties.un.org>.

第8条修正案

在第八条第二款第5项中增加以下内容：

“(13) 使用毒物或有毒武器；

(14) 使用窒息性、有毒或其他气体，以及所有类似的液体、物质或器件；

(15) 使用在人体内易于膨胀或变扁的子弹，例如外壳坚硬而不完全包裹弹芯或外壳经切穿的子弹。”

Amendment to article 8

Add to article 8, paragraph 2 (e), the following:

“(xiii) Employing poison or poisoned weapons;

(xiv) Employing asphyxiating, poisonous or other gases, and all analogous liquids, materials or devices;

(xv) Employing bullets which expand or flatten easily in the human body, such as bullets with a hard envelope which does not entirely cover the core or is pierced with incisions.”

Amendement à l'article 8

Ajouter au paragraphe 2, e) de l'article 8 les points suivants :

« xiii) Le fait d'employer du poison ou des armes empoisonnées ;

xiv) Le fait d'employer des gaz asphyxiants, toxiques ou similaires, ainsi que tous liquides, matières ou procédés analogues ;

xv) Le fait d'utiliser des balles qui s'épanouissent ou s'aplatissent facilement dans le corps humain, telles que des balles dont l'enveloppe dure ne recouvre pas entièrement le centre ou est percée d'entailles. »

Поправка к статье 8

Добавить в пункт 2 е) статья 8 следующий текст:

"(xiii) применение яда или отравленного оружия;

(xiv) применение удушающих, ядовитых или других газов и всех аналогичных жидкостей, материалов или средств;

(xv) применение пуль, легко разворачивающихся или сплюсывающихся в человеческом теле, таких как пули с твердой оболочкой, которая не покрывает полностью сердечник или имеет надрезы".

Enmienda al artículo 8

Añádase al apartado e) del párrafo 2 del artículo 8 lo siguiente:

“xiii) Emplear veneno o armas envenenadas;

xiv) Emplear gases asfixiantes, tóxicos o similares o cualquier líquido, material o dispositivo análogos;

xv) Emplear balas que se ensanchan o aplastan fácilmente en el cuerpo humano, como balas de camisa dura que no recubra totalmente la parte interior o que tenga incisiones.

تعديل للمادة 8

يضاف إلى الفقرة 2 (هـ) من المادة 8 ما يلي:

”13‘ استخدام السموم أو الأسلحة المسمّمة؛

’14‘ استخدام الغازات الخانقة أو السامة أو غيرها من الغازات وجميع ما في حكمها من السوائل أو المواد أو الأجهزة؛

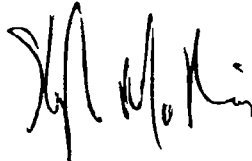
’15‘ استخدام الرصاصات التي تتمدد أو تتسطح بسهولة في الجسم البشري، مثل الرصاصات ذات الأغلفة الصلبة التي لا تغطّي كامل جسم الرصاصات أو الرصاصات المحزّزة الغلاف“.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Amendment to article 8 of the Rome Statute of the International Criminal Court, adopted on 10 June 2010, at the 12th plenary meeting of the Review Conference of the Rome Statute of the International Criminal Court, which was held in Kampala, Uganda, from 31 May to 11 June 2010.

Je certifie que le texte qui precede est une copie conforme de l'Amendement a l'article 8 du Statut de Rome de la Cour Pénale Internationale, adopte le 10 juin 2010 à la douzieme seance pleniére de la Conférence de révision du Statut de Rome de la Cour Pénale Internationale, tenue a Kampala, en Ouganda, du 31 mai au 11 juin 2010.

For the Secretary-General,
Assistant Secretary-General
in charge of the Office of Legal Affairs

Pour le Secrétaire général,
Le Sous-Secrétaire général
chargé du Bureau des affaires juridiques

Stephen Mathias

United Nations, New York
29 November 2010

Organisation des Nations Unies
New York, le 29 novembre 2010

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

POSTAL ADDRESS—ADRESSE POSTALE UNITED NATIONS, N.Y. 10017
CABLE ADDRESS—ADRESSE TELEGRAPHIQUE UNATIONS NEWYORK

Reference: C.N.651.2010.TREATIES-8 (Depositary Notification)

ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

ROME, 17 JULY 1998

AMENDMENTS TO THE ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

KAMPALA, 11 JUNE 2010

ADOPTION OF AMENDMENTS ON THE CRIME OF AGGRESSION

The Secretary-General of the United Nations, acting in his capacity as depositary, communicates the following:

On 11 June 2010, at the Review Conference of the Rome Statute, held in Kampala, Uganda, from 31 May to 11 June 2010, the Parties adopted, in accordance with article 121, paragraph 3, of the Rome Statute of the International Criminal Court, amendments on the crime of aggression to the Rome Statute by Resolution RC/Res.6.

In accordance with article 123, paragraph 3, of the Rome Statute, the provisions of article 121, paragraphs 3 to 7, apply to the adoption and entry into force of any amendments to the Statute considered at the Review Conference.

Article 121, paragraphs 3, 4, 5, 6 and 7 provide as follows:

“3. The adoption of an amendment at a meeting of the Assembly of States Parties or at a Review Conference on which consensus cannot be reached shall require a two-thirds majority of States Parties.

“4. Except as provided in paragraph 5, an amendment shall enter into force for all States Parties one year after instruments of ratification or acceptance have been deposited with the Secretary-General of the United Nations by seven-eighths of them.

“5. Any amendment to articles 5, 6, 7 and 8 of this Statute shall enter into force for those States Parties which have accepted the amendment one year after the deposit of their instruments of ratification or acceptance. In respect of a State Party which has not accepted the amendment, the Court shall not exercise its jurisdiction regarding a crime covered by the amendment when committed by that State Party's nationals or on its territory.

Attention: Treaty Services of Ministries of Foreign Affairs and of international organizations concerned. Depositary notifications are issued in electronic format only. Depositary notifications are made available to the Permanent Missions to the United Nations in the United Nations Treaty Collection on the Internet at <http://treaties.un.org>, under "Depositary Notifications (CNs)". In addition, the Permanent Missions, as well as other interested individuals, can subscribe to receive depositary notifications by e-mail through the Treaty Section's "Automated Subscription Services", which is also available at <http://treaties.un.org>.

“6. If an amendment has been accepted by seven-eighths of States Parties in accordance with paragraph 4, any State Party which has not accepted the amendment may withdraw from this Statute with immediate effect, notwithstanding article 127, paragraph 1, but subject to article 127, paragraph 2, by giving notice no later than one year after the entry into force of such amendment.

“7. The Secretary-General of the United Nations shall circulate to all States Parties any amendment adopted at a meeting of the Assembly of States Parties or at a Review Conference.”

In operative paragraph 1 of resolution RC/Res.6, the Review Conference adopted, in accordance with article 5, paragraph 2, of the Rome Statute of the International Criminal Court, the amendments to the Statute contained in annex 1 to the resolution, “which are subject to ratification or acceptance and shall enter into force in accordance with article 121, paragraph 5”.

... A copy of the text of the amendments on the crime of aggression in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages is transmitted herewith.

29 November 2010

Attention: Treaty Services of Ministries of Foreign Affairs and of international organizations concerned. Depository notifications are issued in electronic format only. Depository notifications are made available to the Permanent Missions to the United Nations in the United Nations Treaty Collection on the Internet at <http://treaties.un.org>, under "Depository Notifications (CNs)". In addition, the Permanent Missions, as well as other interested individuals, can subscribe to receive depository notifications by e-mail through the Treaty Section's "Automated Subscription Services", which is also available at <http://treaties.un.org>.

Amendments to the Rome Statute of the International Criminal Court on the Crime of Aggression

1. *Article 5, paragraph 2, of the Statute is deleted.*
2. *The following text is inserted after article 8 of the Statute:*

Article 8 bis **Crime of aggression**

1. For the purpose of this Statute, “crime of aggression” means the planning, preparation, initiation or execution, by a person in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State, of an act of aggression which, by its character, gravity and scale, constitutes a manifest violation of the Charter of the United Nations.

2. For the purpose of paragraph 1, “act of aggression” means the use of armed force by a State against the sovereignty, territorial integrity or political independence of another State, or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations. Any of the following acts, regardless of a declaration of war, shall, in accordance with United Nations General Assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 December 1974, qualify as an act of aggression:

- a) The invasion or attack by the armed forces of a State of the territory of another State, or any military occupation, however temporary, resulting from such invasion or attack, or any annexation by the use of force of the territory of another State or part thereof;
- b) Bombardment by the armed forces of a State against the territory of another State or the use of any weapons by a State against the territory of another State;
- c) The blockade of the ports or coasts of a State by the armed forces of another State;
- d) An attack by the armed forces of a State on the land, sea or air forces, or marine and air fleets of another State;
- e) The use of armed forces of one State which are within the territory of another State with the agreement of the receiving State, in contravention of the conditions provided for in the agreement or any extension of their presence in such territory beyond the termination of the agreement;
- f) The action of a State in allowing its territory, which it has placed at the disposal of another State, to be used by that other State for perpetrating an act of aggression against a third State;
- g) The sending by or on behalf of a State of armed bands, groups, irregulars or mercenaries, which carry out acts of armed force against another State of such gravity as to amount to the acts listed above, or its substantial involvement therein.

3. *The following text is inserted after article 15 of the Statute:*

Article 15 bis

**Exercise of jurisdiction over the crime of aggression
(State referral, *proprio motu*)**

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraphs (a) and (c), subject to the provisions of this article.
2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.
3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.
4. The Court may, in accordance with article 12, exercise jurisdiction over a crime of aggression, arising from an act of aggression committed by a State Party, unless that State Party has previously declared that it does not accept such jurisdiction by lodging a declaration with the Registrar. The withdrawal of such a declaration may be effected at any time and shall be considered by the State Party within three years.
5. In respect of a State that is not a party to this Statute, the Court shall not exercise its jurisdiction over the crime of aggression when committed by that State's nationals or on its territory.
6. Where the Prosecutor concludes that there is a reasonable basis to proceed with an investigation in respect of a crime of aggression, he or she shall first ascertain whether the Security Council has made a determination of an act of aggression committed by the State concerned. The Prosecutor shall notify the Secretary-General of the United Nations of the situation before the Court, including any relevant information and documents.
7. Where the Security Council has made such a determination, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression.
8. Where no such determination is made within six months after the date of notification, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression, provided that the Pre-Trial Division has authorized the commencement of the investigation in respect of a crime of aggression in accordance with the procedure contained in article 15, and the Security Council has not decided otherwise in accordance with article 16.
9. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.
10. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

4. *The following text is inserted after article 15 bis of the Statute:*

Article 15 ter

**Exercise of jurisdiction over the crime of aggression
(Security Council referral)**

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraph (b), subject to the provisions of this article.
2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.
3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.
4. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.
5. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

5. *The following text is inserted after article 25, paragraph 3, of the Statute:*

3 bis. In respect of the crime of aggression, the provisions of this article shall apply only to persons in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State.

6. *The first sentence of article 9, paragraph 1, of the Statute is replaced by the following sentence:*

1. Elements of Crimes shall assist the Court in the interpretation and application of articles 6, 7, 8 and 8 bis.

7. *The chapeau of article 20, paragraph 3, of the Statute is replaced by the following paragraph; the rest of the paragraph remains unchanged:*

3. No person who has been tried by another court for conduct also proscribed under article 6, 7, 8 or 8 bis shall be tried by the Court with respect to the same conduct unless the proceedings in the other court:

国际刑事法院罗马规约侵略罪修正案

1. 删除《规约》第五条第(二)款。
2. 在《规约》第八条后增加以下条文：

第八条之二 侵略罪

(一) 为了本规约的目的，“侵略罪”是指能够有效控制或指挥一个国家的政治或军事行动的人策划、准备、发动或实施一项侵略行为的行为，此种侵略行为依其特点、严重程度和规模，须构成对《联合国宪章》的明显违反。

(二) 为了第(一)款的目的，“侵略行为”是指一国使用武力或以违反《联合国宪章》的任何其他方式侵犯另一国的主权、领土完整或政治独立的行为。根据1974年12月14日联合国大会第3314(XXIX)号决议，下列任何行为，无论是否宣战，均应视为侵略行为：

1. 一国的武装部队对另一国的领土实施侵略或攻击，或此种侵略或攻击导致的任何军事占领，无论其如何短暂，或使用武力对另一国的领土或部分领土实施兼并；
2. 一国的武装部队对另一国的领土实施轰炸，或一国使用任何武器对另一国的领土实施侵犯；
3. 一国的武装部队对另一国的港口或海岸实施封锁；
4. 一国的武装部队对另一国的陆、海、空部队或海军舰队和空军机群实施攻击；
5. 动用一国根据与另一国的协议在接受国领土上驻扎的武装部队，但违反该协议中规定的条件，或在协议终止后继续在该领土上驻扎；
6. 一国采取行动，允许另一国使用其置于该另一国处置之下的领土对第三国实施侵略行为；

7. 由一国或以一国的名义派出武装团伙、武装集团、非正规军或雇佣军对另一国实施武力行为，其严重程度相当于以上所列的行为，或一国大规模介入这些行为。

3. 在《规约》第十五条后增加以下条文：

第十五条之二

对侵略罪行使管辖权

(缔约国提交，检察官自行开始调查)

(一) 在不违反本条规定的情况下，法院可根据第十三条第 1 项和第 3 项对侵略罪行使管辖权。

(二) 法院仅可对修正案获得三十个缔约国批准或接受一年后发生的侵略罪行使管辖权。

(三) 法院根据本条对侵略罪行使管辖权，但需由缔约国在 2017 年 1 月 1 日后以通过本规约修正案所需的同样多数做出一项决定。

(四) 法院可以根据第十二条，对因一个缔约国实施的侵略行为导致的侵略罪行使管辖权，除非该缔约国此前曾向书记官长做出声明，表示不接受此类管辖。此类声明可随时撤销，且缔约国须在三年内考虑撤销此类声明。

(五) 对于本规约非缔约国，法院不得对该国国民或在其领土上实施的侵略罪行使管辖权。

(六) 如果检察官认为有合理根据对侵略罪进行调查，他（她）应首先确定安全理事会是否已认定有关国家实施了侵略行为。检察官应将法院处理的情势，包括任何有关的资料 and 文件，通知联合国秘书长。

(七) 如果安全理事会已做出此项认定，检察官可对侵略罪进行调查。

(八) 如果在通知日后六个月内没有做出此项认定，检察官可对侵略罪进行调查，前提是预审庭已根据第十五条规定的程序授权开始对侵略罪进行调查，并且安全理事会没有根据第十六条做出与此相反的决定。

(九) 法院以外的机构认定侵略行为不妨碍法院根据本规约自行得出的结论。

(十) 本条不妨碍关于对第五条所指其他犯罪行使管辖权的规定。

4. 在《规约》第十五条之二后增加以下条文：

第十五条之三

对侵略罪行使管辖权

(安全理事会提交情势)

(一) 在不违反本条规定的情况下，法院可根据第十三条第 2 项对侵略罪行使管辖权。

(二) 法院仅可对修正案获得三十个缔约国批准或接受一年后发生的侵略罪行使管辖权。

(三) 法院根据本条对侵略罪行使管辖权，但需由缔约国在 2017 年 1 月 1 日后以通过本规约修正案所需的同样多数做出一项决定。

(四) 法院以外的机构认定侵略行为不妨碍法院根据本规约自行得出的结论。

(五) 本条不妨碍关于对第五条所指其他犯罪行使管辖权的规定。

5. 在《规约》第二十五条第 (三) 款后增加以下条文：

(三) 之二 就侵略罪而言，本条的规定只适用于能够有效控制或指挥一国的政治或军事行动的人。

6. 将《规约》第九条第 (一) 款的第一句替换成以下条文：

(一) 本法院在解释和适用第六条、第七条、第八条和第八条之二时，应由《犯罪要件》辅助。

7. 将《规约》第二十条第 (三) 款的帽子段落替换成以下段落；该款的其余部分不变：

(三) 对于第六条、第七条、第八条或第八条之二所列的行为，已经由另一法院审判的人，不得因同一行为受本法院审判，除非该另一法院的诉讼程序有下列情形之一：

Amendements au Statut de Rome de la Cour pénale internationale relatifs au crime d'agression

1. *Supprimer le paragraphe 2 de l'article 5.*
2. *Ajouter après l'article 8 le texte qui suit :*

Article 8 bis

Crime d'agression

1. Aux fins du présent Statut, on entend par « crime d'agression » la planification, la préparation, le lancement ou l'exécution par une personne effectivement en mesure de contrôler ou de diriger l'action politique ou militaire d'un État, d'un acte d'agression qui, par sa nature, sa gravité et son ampleur, constitue une violation manifeste de la Charte des Nations Unies.

2. Aux fins du paragraphe 1, on entend par « acte d'agression » l'emploi par un État de la force armée contre la souveraineté, l'intégrité territoriale ou l'indépendance politique d'un autre État, ou de toute autre manière incompatible avec la Charte des Nations Unies. Qu'il y ait ou non déclaration de guerre, les actes suivants sont des actes d'agression au regard de la résolution 3314 (XXIX) de l'Assemblée générale des Nations Unies en date du 14 décembre 1974 :

- a) L'invasion ou l'attaque par les forces armées d'un État du territoire d'un autre État ou l'occupation militaire, même temporaire, résultant d'une telle invasion ou d'une telle attaque, ou l'annexion par la force de la totalité ou d'une partie du territoire d'un autre État ;
- b) Le bombardement par les forces armées d'un État du territoire d'un autre État, ou l'utilisation d'une arme quelconque par un État contre le territoire d'un autre État ;
- c) Le blocus des ports ou des côtes d'un État par les forces armées d'un autre État ;
- d) L'attaque par les forces armées d'un État des forces terrestres, maritimes ou aériennes, ou des flottes aériennes et maritimes d'un autre État ;
- e) L'emploi des forces armées d'un État qui se trouvent dans le territoire d'un autre État avec l'agrément de celui-ci en contravention avec les conditions fixées dans l'accord pertinent, ou la prolongation de la présence de ces forces sur ce territoire après l'échéance de l'accord pertinent ;
- f) Le fait pour un État de permettre que son territoire, qu'il a mis à la disposition d'un autre État, serve à la commission par cet autre État d'un acte d'agression contre un État tiers ;
- g) L'envoi par un État ou au nom d'un État de bandes, groupes, troupes irrégulières ou mercenaires armés qui exécutent contre un autre État des actes assimilables à ceux de forces armées d'une gravité égale à celle des actes énumérés ci-dessus, ou qui apportent un concours substantiel à de tels actes.

3. *Insérer le texte suivant après l'article 15 :*

Article 15 bis

**Exercice de la compétence à l'égard du crime d'agression
(Renvoi par un État, de sa propre initiative)**

1. La Cour peut exercer sa compétence à l'égard du crime d'agression conformément aux paragraphes a) et c) de l'article 13, sous réserve des dispositions qui suivent.
2. La Cour peut exercer sa compétence uniquement à l'égard de crimes d'agression commis un an après la ratification ou l'acceptation des amendements par trente États Parties.
3. La Cour exerce sa compétence à l'égard du crime d'agression conformément à cet article, sous réserve d'une décision qui sera prise après le 1er janvier 2017 par la même majorité d'États Parties que celle requise pour l'adoption d'un amendement au Statut.
4. La Cour peut, conformément à l'article 12, exercer sa compétence à l'égard d'un crime d'agression résultant d'un acte d'agression commis par un État Partie à moins que cet État Partie n'ait préalablement déclaré qu'il n'acceptait pas une telle compétence en déposant une déclaration auprès du Greffier. Le retrait d'une telle déclaration peut être effectué à tout moment et sera envisagé par l'État Partie dans un délai de trois ans.
5. En ce qui concerne un État qui n'est pas Partie au présent Statut, la Cour n'exerce pas sa compétence à l'égard du crime d'agression quand celui-ci est commis par des ressortissants de cet État ou sur son territoire.
6. Lorsque le Procureur conclut qu'il y a une base raisonnable pour mener une enquête pour crime d'agression, il s'assure d'abord que le Conseil de sécurité a constaté qu'un acte d'agression avait été commis par l'État en cause. Il avise le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de la situation portée devant la Cour et lui communique toute information et tout document utiles.
7. Lorsque le Conseil de sécurité a constaté un acte d'agression, le Procureur peut mener l'enquête sur ce crime.
8. Lorsqu'un tel constat n'est pas fait dans les six mois suivant la date de l'avis, le Procureur peut mener une enquête pour crime d'agression, à condition que la Section préliminaire ait autorisé l'ouverture d'une enquête pour crime d'agression selon la procédure fixée à l'article 15, et que le Conseil de sécurité n'en ait pas décidé autrement, conformément à l'article 16.
9. Le constat d'un acte d'agression par un organe extérieur à la Cour est sans préjudice des constatations que fait la Cour elle-même en vertu du présent Statut.
10. Le présent article est sans préjudice des dispositions relatives à l'exercice de la compétence à l'égard des autres crimes visés à l'article 5.

4. *Insérer le texte suivant après l'article 15 bis du Statut :*

Article 15 ter

**Exercice de la compétence à l'égard du crime d'agression
(Renvoi par le Conseil de sécurité)**

1. La Cour peut exercer sa compétence à l'égard du crime d'agression conformément au paragraphe b) de l'article 13, sous réserve des dispositions qui suivent.
2. La Cour peut exercer sa compétence uniquement à l'égard de crimes d'agression commis un an après la ratification ou l'acceptation des amendements par trente États Parties.
3. La Cour exerce sa compétence à l'égard du crime d'agression conformément à cet article, sous réserve d'une décision qui sera prise après le 1er janvier 2017 par la même majorité d'États Parties que celle requise pour l'adoption d'un amendement au Statut.
4. Le constat d'un acte d'agression par un organe extérieur à la Cour est sans préjudice des constatations que fait la Cour elle-même en vertu du présent Statut.
5. Le présent article est sans préjudice des dispositions relatives à l'exercice de la compétence à l'égard des autres crimes visés à l'article 5.

5. *Ajouter le texte qui suit après le paragraphe 3 de l'article 25 :*

3 *bis*. S'agissant du crime d'agression, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'aux personnes effectivement en mesure de contrôler ou de diriger l'action politique ou militaire d'un État.

6. *Remplacer la première phrase du paragraphe 1 de l'article 9 par la phrase suivante :*

1. Les éléments des crimes aident la Cour à interpréter et appliquer les articles 6, 7, 8 et 8 *bis*.

7. *Remplacer le chapeau du paragraphe 3 de l'article 20 par le texte suivant, le reste du paragraphe restant inchangé :*

3. Quiconque a été jugé par une autre juridiction pour un comportement tombant aussi sous le coup des articles 6, 7, 8 ou 8 *bis* ne peut être jugé par la Cour pour les mêmes faits que si la procédure devant l'autre juridiction :

Поправки к Римскому статуту Международного уголовного суда по преступлению агрессии

1. *Исключить пункт 2 статьи 5 Статута.*
2. *Включить следующий текст после статьи 8 Статута:*

Статья 8-бис Преступление агрессии

1. Для целей настоящего Статута "преступление агрессии" означает планирование, подготовку, иницирование или осуществление лицом, которое в состоянии фактически осуществлять руководство или контроль за политическими или военными действиями государства, акта агрессии, который в силу своего характера, серьезности и масштабов является грубым нарушением Устава Организации Объединенных Наций.

2. Для целей пункта 1 "акт агрессии" означает применение вооруженной силы государством против суверенитета, территориальной неприкосновенности или политической независимости другого государства или каким-либо другим образом, несовместимым с Уставом Организации Объединенных Наций. Любое из следующих действий, независимо от объявления войны, будет квалифицироваться в соответствии с резолюцией 3314 (XXIX) Генеральной Ассамблеи Организации Объединенных Наций от 14 декабря 1974 года в качестве акта агрессии:

- a) вторжение или нападение вооруженных сил государства на территорию другого государства или любая военная оккупация, какой бы временный характер она ни носила, являющаяся результатом такого вторжения или нападения, или любая аннексия с применением силы на территории другого государства или ее части;
- b) бомбардировка вооруженными силами государства территории другого государства или применение любого оружия государством против территории другого государства;
- c) блокада портов или берегов государства вооруженными силами другого государства;
- d) нападение вооруженными силами государства на сухопутные, морские или воздушные силы или морские и воздушные флоты другого государства;
- e) применение вооруженных сил одного государства, находящихся на территории другого государства по соглашению с принимающим государством, в нарушение условий, предусмотренных в соглашении, или любое продолжение их пребывания на такой территории по прекращении действия соглашения;
- f) действие государства, позволяющее, чтобы его территория, которую оно предоставило в распоряжение другого государства, использовалась этим другим государством для совершения акта агрессии против третьего государства;

- g) засылка государством или от имени государства вооруженных банд, групп, иррегулярных сил или наемников, которые осуществляют акты применения вооруженной силы против другого государства, носящие столь серьезный характер, что это равносильно перечисленным выше актам или его значительному участию в них.

3. Включить следующий текст после статьи 15 Статута:

Статья 15-бис

**Осуществление юрисдикции в отношении преступления агрессии
(Передача ситуации государством, *proprio motu*)**

1. Суд может осуществлять юрисдикцию в отношении преступления агрессии в соответствии со статьей 13, подпункты а) и с), при условии соблюдения положений настоящей статьи.
2. Суд может осуществлять юрисдикцию только в отношении преступлений агрессии, совершенных один год спустя с момента ратификации или принятия настоящих поправок тридцатью государствами-участниками.
3. Суд осуществляет юрисдикцию в отношении преступления агрессии в соответствии с этой статьей согласно решению, принятому после 1 января 2017 года тем же самым большинством государств-участников, которое требуется для принятия поправки к Статуту.
4. Суд может, в соответствии со статьей 12, осуществлять юрисдикцию в отношении преступления агрессии, проистекающего из акта агрессии, совершенного государством-участником, если только государство-участник ранее не заявило о непризнании такой юрисдикции путем направления соответствующего заявления Секретарю. Отзыв подобной декларации может быть осуществлен в любое время и должен быть рассмотрен государством-участником в течение трех лет.
5. В отношении государства, не являющегося участником Римского статута, Суд не будет осуществлять свою юрисдикцию по преступлению агрессии, совершенному гражданами этого государства или на его территории.
6. Когда Прокурор приходит к выводу о том, что имеется разумное основание начать расследование в отношении преступления агрессии, он или она сначала выясняет, вынес ли Совет Безопасности определение в отношении акта агрессии, совершенного соответствующим государством. Прокурор уведомляет Генерального секретаря Организации Объединенных наций о ситуации, находящейся на рассмотрении Суда, в том числе направляет ему всю соответствующую информацию и документы.
7. Если Совет Безопасности вынес такое определение, Прокурор может начинать расследование преступления агрессии.
8. Если никакого подобного определения не выносится в течение шести месяцев с даты уведомления, Прокурор может начать расследование в отношении преступления агрессии, при условии, что Палата предварительного производства санкционировала начало расследования в отношении преступления агрессии в соответствии с процедурой, изложенной в статье 15, и Совет Безопасности не вынес решения об ином в соответствии со статьей 16.

9. Вынесение определения о совершении акта агрессии органом, не входящим в состав Суда, не наносит ущерба собственным заключениям Суда согласно настоящему Статуту.

10. Настоящая статья не наносит ущерба положениям, касающимся осуществления юрисдикции в отношении других преступлений, упомянутых в статье 5.

4. *Включить следующий текст после статьи 15-бис Статута:*

Статья 15-тер
Осуществление юрисдикции в отношении преступления агрессии
(передача ситуации Советом Безопасности)

1. Суд может осуществлять юрисдикцию в отношении преступления агрессии в соответствии со статьей 13, пункт b), следуя положениям этой статьи.

2. Суд может осуществлять юрисдикцию только в отношении преступлений агрессии, совершенных спустя один год после ратификации или принятия настоящих поправок тридцатью государствами-участниками.

3. Суд осуществляет юрисдикцию в отношении преступления агрессии в соответствии с этой статьей согласно решению, принятому после 1 января 2017 года тем же самым большинством государств-участников, которое требуется для принятия поправки к Статуту.

4. Вынесение определения о совершении акта агрессии органом, не входящим в состав Суда, не наносит ущерба собственным заключениям Суда согласно настоящему Статуту.

5. Настоящая статья не наносит ущерба положениям, касающимся осуществления юрисдикции в отношении других преступлений, упомянутых в статье 5.

5. *Включить следующий текст после пункта 3 статьи 25 Статута:*

3-бис. В отношении преступления агрессии положения этой статьи применяются только к лицам, которые в состоянии эффективно осуществлять контроль за политическими или военными действиями государства или руководить ими.

6. *Заменить первое предложение пункта 1 статьи 9 следующим предложением:*

1. Элементы преступлений помогают Суду в толковании и применении статей 6, 7, 8 и 8-бис.

7. *Заменить вводную часть пункта 3 статьи 20 Статута следующим пунктом; остальная часть пункта остается без изменений:*

3. Никакое лицо, которое было судимо другим судом за деяние, запрещенное также по смыслу статьи 6, 7, 8 и 8-бис, не может быть судимо Судом за то же деяние, за исключением случаев, когда разбирательство в другом суде:

Enmiendas al Estatuto de Roma de la Corte Penal Internacional relativas al crimen de agresión

1. *Suprimase el párrafo 2 del artículo 5 del Estatuto.*
2. *Insértese el texto siguiente a continuación del artículo 8 del Estatuto:*

Artículo 8 bis Crimen de agresión

1. A los efectos del presente Estatuto, una persona comete un “crimen de agresión” cuando, estando en condiciones de controlar o dirigir efectivamente la acción política o militar de un Estado, dicha persona planifica, prepara, inicia o realiza un acto de agresión que por sus características, gravedad y escala constituya una violación manifiesta de la Carta de las Naciones Unidas.

2. A los efectos del párrafo 1, por “acto de agresión” se entenderá el uso de la fuerza armada por un Estado contra la soberanía, la integridad territorial o la independencia política de otro Estado, o en cualquier otra forma incompatible con la Carta de las Naciones Unidas. De conformidad con la resolución 3314 (XXIX) de la Asamblea General de las Naciones Unidas, de 14 de diciembre de 1974, cualquiera de los actos siguientes, independientemente de que haya o no declaración de guerra, se caracterizará como acto de agresión:

- a) La invasión o el ataque por las fuerzas armadas de un Estado del territorio de otro Estado, o toda ocupación militar, aún temporal, que resulte de dicha invasión o ataque, o toda anexión, mediante el uso de la fuerza, del territorio de otro Estado o de parte de él;
- b) El bombardeo, por las fuerzas armadas de un Estado, del territorio de otro Estado, o el empleo de cualesquiera armas por un Estado contra el territorio de otro Estado;
- c) El bloqueo de los puertos o de las costas de un Estado por las fuerzas armadas de otro Estado;
- d) El ataque por las fuerzas armadas de un Estado contra las fuerzas armadas terrestres, navales o aéreas de otro Estado, o contra su flota mercante o aérea;
- e) La utilización de fuerzas armadas de un Estado, que se encuentran en el territorio de otro Estado con el acuerdo del Estado receptor, en violación de las condiciones establecidas en el acuerdo o toda prolongación de su presencia en dicho territorio después de terminado el acuerdo;
- f) La acción de un Estado que permite que su territorio, que ha puesto a disposición de otro Estado, sea utilizado por ese otro Estado para perpetrar un acto de agresión contra un tercer Estado;
- g) El envío por un Estado, o en su nombre, de bandas armadas, grupos irregulares o mercenarios que lleven a cabo actos de fuerza armada contra otro Estado de tal gravedad que sean equiparables a los actos antes enumerados, o su sustancial participación en dichos actos.

3. *Insértese el texto siguiente a continuación del artículo 15 del Estatuto:*

Artículo 15 bis

**Ejercicio de la competencia respecto del crimen de agresión
(Remisión por un Estado, *proprio motu*)**

1. La Corte podrá ejercer su competencia respecto del crimen de agresión de conformidad con los apartados a) y c) del artículo 13, con sujeción a las disposiciones de este artículo.
2. La Corte únicamente podrá ejercer su competencia respecto de crímenes de agresión cometidos un año después de la ratificación o aceptación de las enmiendas por treinta Estados Partes.
3. La Corte ejercerá su competencia respecto del crimen de agresión de conformidad con el presente artículo, a condición de que se adopte una decisión después del 1º de enero de 2017 por la misma mayoría de Estados Partes que se requiere para la aprobación de una enmienda al Estatuto.
4. La Corte podrá, de conformidad con el artículo 12, ejercer su competencia sobre un crimen de agresión, resultante de un acto de agresión cometido por un Estado Parte, salvo que ese Estado Parte haya declarado previamente que no acepta esa competencia mediante el depósito de una declaración en poder del Secretario. La retirada de esa declaración podrá efectuarse en cualquier momento y será considerada por el Estado Parte en un plazo de tres años.
5. Respecto de un Estado no Parte en el presente Estatuto, la Corte no ejercerá su competencia respecto del crimen de agresión cuando éste sea cometido por los nacionales de ese Estado o en el territorio del mismo.
6. El Fiscal, si llegare a la conclusión de que existe fundamento razonable para iniciar una investigación sobre un crimen de agresión, verificará en primer lugar si el Consejo de Seguridad ha determinado la existencia de un acto de agresión cometido por el Estado de que se trate. El Fiscal notificará al Secretario General de las Naciones Unidas la situación ante la Corte, adjuntando la documentación y otros antecedentes que sean pertinentes.
7. Cuando el Consejo de Seguridad haya realizado dicha determinación, el Fiscal podrá iniciar la investigación acerca de un crimen de agresión.
8. Cuando no se realice dicha determinación en el plazo de seis meses desde la fecha de notificación, el Fiscal podrá iniciar los procedimientos de investigación respecto de un crimen de agresión, siempre y cuando la Sección de Cuestiones Preliminares, de conformidad con el procedimiento contenido en el artículo 15, haya autorizado el inicio de la investigación sobre un crimen de agresión, y el Consejo de Seguridad no haya decidido lo contrario de conformidad con el artículo 16.
9. La determinación de que hubo acto de agresión realizada por un órgano ajeno a la Corte no irá en perjuicio de las propias conclusiones de la Corte en virtud del presente Estatuto.
10. El presente artículo se entenderá sin perjuicio de las disposiciones correspondientes al ejercicio de la competencia respecto de otros crímenes a los que se hace referencia en el artículo 5.

4. *Insértese el texto siguiente a continuación del artículo 15 bis del Estatuto:*

Artículo 15 ter

**Ejercicio de la competencia respecto del crimen de agresión
(Remisión por el Consejo de Seguridad)**

1. La Corte podrá ejercer su competencia respecto del crimen de agresión de conformidad con el apartado b) del artículo 13, con sujeción a las disposiciones de este artículo.

2. La Corte únicamente podrá ejercer su competencia respecto de crímenes de agresión cometidos un año después de la ratificación o aceptación de las enmiendas por treinta Estados Partes.

3. La Corte ejercerá su competencia respecto del crimen de agresión de conformidad con el presente artículo, a condición de que se adopte una decisión después del 1º de enero de 2017 por la misma mayoría de Estados Partes que se requiere para la aprobación de una enmienda al Estatuto.

4. La determinación de que hubo acto de agresión realizada por un órgano ajeno a la Corte no irá en perjuicio de las propias conclusiones de la Corte en virtud del presente Estatuto.

5. El presente artículo se entenderá sin perjuicio de las disposiciones correspondientes al ejercicio de la competencia respecto de otros crímenes a los que se hace referencia en el artículo 5.

5. *Insértese el texto siguiente a continuación del párrafo 3 del artículo 25 del Estatuto:*

3 bis. Por lo que respecta al crimen de agresión, las disposiciones del presente artículo sólo se aplicarán a las personas en condiciones de controlar o dirigir efectivamente la acción política o militar de un Estado.

6. *Sustitúyase la primera oración del párrafo 1 del artículo 9 del Estatuto por la oración siguiente:*

1. Los Elementos de los Crímenes ayudarán a la Corte a interpretar y aplicar los artículos 6, 7, 8 y 8 bis.

7. *Sustitúyase el encabezamiento del párrafo 3 del artículo 20 del Estatuto por el párrafo siguiente; el resto del párrafo no se modifica:*

3. La Corte no procesará a nadie que haya sido procesado por otro tribunal en razón de hechos también prohibidos en virtud de los artículos 6, 7, 8 u 8 bis a menos que el proceso en el otro tribunal:

٥- يدرج النص التالي بعد الفقرة ٣ من المادة ٢٥ من النظام الأساسي:

٣- مكرراً فيما يتعلق بجريمة العدوان، لا تطبق أحكام هذه المادة إلا على الأشخاص الذين يكونون في وضع يمكنهم من التحكم فعلاً في العمل السياسي أو العسكري للدولة أو من توجيهه.

٦- يستعاض عن الجملة الأولى من الفقرة ١ من المادة ٩ من النظام الأساسي بالجملة التالية:

١- تساعد أركان الجرائم المحكمة في تفسير المواد ٦ و٧ و٨ و٨ مكرراً وتطبيقها.

٧- يستعاض عن العبارة الاستهلاكية للفقرة ٣ من المادة ٢٠ من النظام الأساسي بالفقرة التالية، وتبقى بقية الفقرة بدون تغيير:

٣- الشخص الذي يكون قد حوكم أمام محكمة أخرى عن سلوك يكون محظوراً أيضاً بموجب المواد ٦ أو ٧ أو ٨ مكرراً لا يجوز محاكمته أمام المحكمة فيما يتعلق بنفس السلوك إلا إذا كانت الإجراءات في المحكمة الأخرى:

(و) سماح دولة ما وضعت إقليمها تحت تصرف دولة أخرى بأن تستخدمه هذه الدولة الأخرى لارتكاب عمل عدواني ضد دولة ثالثة؛

(ز) إرسال عصابات أو جماعات مسلحة أو قوات غير نظامية أو مرتزقة من جانب دولة ما أو باسمها تقوم ضد دولة أخرى بأعمال من أعمال القوة المسلحة تكون من الخطورة بحيث تعادل الأعمال المعددة أعلاه، أو اشتراك الدولة بدور ملموس في ذلك.

يدرج النص التالي بعد المادة ١٥ من النظام الأساسي: -٣

المادة ١٥ مكرراً

ممارسة الاختصاص بشأن جريمة العدوان

(الإحالة من الدول، المبادرة الذاتية *proprio motu*)

١- يجوز للمحكمة أن تمارس اختصاصها بشأن جريمة العدوان وفقاً للمادة ١٣ (أ) و(ج)، رهناً بأحكام هذه المادة.

٢- يجوز للمحكمة فقط أن تمارس اختصاصها المتعلق بجرائم عدوان ارتكبت بعد مرور سنة واحدة على مصادقة أو قبول التعديلات من ثلاثين دولة طرف.

٣- تمارس المحكمة اختصاصها على جريمة العدوان رهناً بأحكام هذه المادة، وبموجب قرار يُتخذ بأغلبية دول أطراف تساوي الأغلبية المطلوبة لاعتماد تعديلات على النظام الأساسي، وذلك بعد الأول من كانون الثاني ٢٠١٧.

٤- يجوز للمحكمة، وفقاً للمادة ١٢، أن تمارس اختصاصها المتعلق بجريمة العدوان التي تنشأ عن فعلٍ عدواني ارتكب من دولة طرف ما لم تكن الدولة الطرف أعلنت مسبقاً بإيداع إعلان مع المسجل أنما لا تقبل الاختصاص. يمكن ان يتم سحب هذا الاعلان في أي وقت و يجب النظر فيه من قبل الدولة الطرف خلال ثلاث سنوات.

٥- فيما يتعلق بدولة ليست طرفاً في هذا النظام، لا يمكن للمحكمة ان تمارس اختصاصها المتعلق بجريمة العدوان عندما يرتكبها مواطنوا تلك الدولة أو ترتكب على إقليمها.

٦- عندما يخلص المدعي العام إلى وجود أساس معقول للبدء في إجراء تحقيق فيما يتعلق بجريمة عدوان، عليه أن يتأكد أولاً مما إذا كان مجلس الأمن اتخذ قراراً مفاده وقوع فعل عدوان ارتكبه الدولة المعنية. وعلى المدعي العام أن يبلغ الأمين العام للأمم المتحدة بالوضع القائم أمام المحكمة، بما في ذلك أي معلومات أو وثائق ذات صلة.

تعديلات على نظام روما الأساسي للمحكمة الجنائية الدولية بشأن جريمة العدوان

١- تحذف الفقرة ٢ من المادة ٥ من النظام الأساسي.

٢- يدرج النص التالي بعد المادة ٨ من النظام الأساسي:

المادة ٨ مكرراً

جريمة العدوان

١- لأغراض هذا النظام الأساسي، تعني "جريمة العدوان" قيام شخص ما، له وضع يمكنه فعلاً من التحكم في العمل السياسي أو العسكري للدولة أو من توجيه هذا العمل، بتخطيط أو إعداد أو بدء أو تنفيذ فعلٍ عدواني يشكل، بحكم طابعه وخطورته ونطاقه، انتهاكاً واضحاً لميثاق الأمم المتحدة.

٢- لأغراض الفقرة ١، يعني "فعلُ العدوان" استعمال القوة المسلحة من جانب دولة ما ضد سيادة دولة أخرى أو سلامتها الإقليمية أو استقلالها السياسي، أو بأي طريقة أخرى تتعارض مع ميثاق الأمم المتحدة. وتنطبق صفة فعل العدوان على أي فعل من الأفعال التالية، سواء بإعلان حرب أو بدونه، وذلك وفقاً لقرار الجمعية العامة للأمم المتحدة ٣٣١٤ (د-٢٩) المؤرخ ١٤ كانون الأول/ديسمبر ١٩٧٤:

(أ) قيام القوات المسلحة لدولة ما بغزو إقليم دولة أخرى أو الهجوم عليه، أو أي احتلال عسكري، ولو كان مؤقتاً، ينجم عن مثل هذا الغزو أو الهجوم، أو أي ضم لإقليم دولة أخرى أو لجزء منه باستعمال القوة؛

(ب) قيام القوات المسلحة لدولة ما بقصف إقليم دولة أخرى بالقنابل، أو استعمال دولة ما أية أسلحة ضد إقليم دولة أخرى؛

(ج) ضرب حصار على موانئ دولة ما أو على سواحلها من جانب القوات المسلحة لدولة أخرى؛

(د) قيام القوات المسلحة لدولة ما بمهاجمة القوات المسلحة البرية أو البحرية أو الجوية أو الأسطولين البحري والجوي لدولة أخرى؛

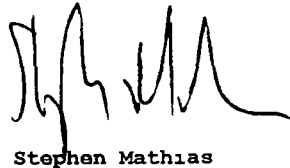
(هـ) قيام دولة ما باستعمال قواتها المسلحة الموجودة داخل إقليم دولة أخرى بموافقة الدولة المضيفة، على وجه يتعارض مع الشروط التي ينص عليها الاتفاق، أو أي تمديد لوجودها في الإقليم المذكور إلى ما بعد نهاية الاتفاق؛

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Amendments on the crime of aggression to the Rome Statute of the International Criminal Court, adopted on 11 June 2010, at the 13th plenary meeting of the Review Conference of the Rome Statute of the International Criminal Court, which was held in Kampala, Uganda, from 31 May to 11 June 2010.

For the Secretary-General,
Assistant-Secretary-General
in charge of the Office of Legal Affairs

Je certifie que le texte qui precede est une copie conforme des Amendements sur le crime d'agression du Statut de Rome de la Cour Pénale Internationale, adoptés le 11 juin 2010 à la treizieme séance plénière de la Conference de révision du Statut de Rome de la Cour Pénale Internationale, tenue à Kampala, en Ouganda, du 31 mai au 11 juin 2010.

Pour le Secrétaire général,
Le Sous-Secrétaire général
chargé du Bureau des affaires juridiques

Stephen Mathias

United Nations, New York
29 November 2010

Organisation des Nations Unies
New York, le 29 novembre 2010